

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 1T/48/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5913010202
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Štepita
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2013:5913010202.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok samosudcom JUDr. Ivanom ŠTEPITOM v trestnej veci proti obžalovanému A. P., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. c) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16.09.2013 v Ružomberku takto

rozhodol:

Obžalovaný

A. P., nar. XX.XX.XXXX v X., trvale bytom G. č. XXX, rozvedený, na slobode,

uznáva sa za vinného, že

hoci podľa § 62 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a podľa rozsudku Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 5C/198/1997 zo dňa 18.09.1997, bol povinný platiť výživné na syna A. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. č. XX, okres X., vo výške 19,92 Eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred a podľa rozsudku Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 3P/65/2010 zo dňa 09.11.2010, je zaviazaný platiť zvýšené výživné na dcéru P. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. č. XX, okres Ružomberok, vo výške 50 Eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky K. G., nar. XX.XX.XXXX, svoju vyživovaciu povinnosť si úmyselne riadne a pravidelne neplnil vo vzťahu k synovi od 01.10.2010 do 30.09.2011 a vo vzťahu k dcére od 01.10.2010 do 30.09.2011 a následne od 01.07.2012 do 31.08.2012, čím na výživnom za uvedené obdobie dlhuje k rukám A. P., nar. XX.XX.XXXX sumu 82,08 Eur a k rukám K. G. sumu 334,75 Eur, prihládajúc na platby výživného vymožené prostredníctvom exekútora v roku 2011 v celkovej výške 863,17 Eur a platbu výživného vykonanú obvineným dňa 09.12.2011 vo výške 20 Eur k rukám poškodenej K. G.,

keď výška mesačného výživného v jednotlivých mesiacoch vo vzťahu k synovi A. P. za obdobie od 01.10.2010 do 30.09.2011 bola v zmysle § 7 ods. 1 Trestného poriadku v súlade s § 62 ods. 2 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine stanovená formou predbežnej otázky vo výške 50 Eur mesačne, a uvedeného konania sa dopustil napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 1T/34/2012 zo dňa 30.03.2012, právoplatným dňa 03.05.2012, bol odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov, výkon ktorého mu súd podmienenčne odložil a určil skúšobnú dobu na 16 mesiacov, pričom obvinený A. P. mal v stíhanom období dostatok finančných prostriedkov, ktoré mu umožňovali uhrádzať výživné v stanovenej výške, keďže bol zamestnaný v Roľníckom družstve Hybe, IČO: 195561, v období od 14.04.2010 do 30.11.2010, od 16.03.2011 do 30.09.2011 a následne od 26.06.2012 do 31.08.2012 s čistým príjmom za rok 2010 vo výške 4.610 Eur, v roku 2011 vo výške 3.476 Eur a v roku 2012 vo výške 572 Eur, pričom v období od 01.12.2010 do 31.03.2011 mu Sociálna poisťovňa vyplatila dávku v nezamestnanosti v celkovej výške 1.356 Eur,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. c) Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e

podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona za použitia § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obvineného na výkon tohto trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Na A. P. podala Okresná prokuratúra Ružomberok obžalobu pre podozrenie zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. c) Trestného zákona, pretože najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený, na tom skutkovom základe, ako bolo uvedené vo výrokovvej časti obžaloby zo dňa 17.04.2013 č. 1Pv 167/12-18

Súd vo veci vydal dňa 23.04.2013 trestný rozkaz pod č. k. 1T/48/2013-117, obvineného uznal vinným zo žalovaného trestného činu a uložil mu nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere jedného roka so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Pre nemožnosť doručenia trestného rozkazu obvinenému súd na menovaného dňa 02.09.2013 vydal príkaz na zatknutie z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. a), c) Trestného poriadku. A. P. bol zločkami polície dňa 07.09.2013 zatknutý a predvedený pred súd, ktorý naňho príkaz na zatknutie vydal. Pri následnom výsluchu odmietol vo veci vypovedať, prejavil vôľu uhradiť dlhované výživné, proti doručenému trestnému rozkazu podal odpor a zobral na vedomie termín hlavného pojednávania, pričom bol poučený o tom, že ak sa na hlavné pojednávanie nedostaví, súd ho vykoná v jeho neprítomnosti, pričom nebude viazaný jeho súhlasom k čítaniu prípadných svedeckých výpovedí. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 16.09.2013, na ktoré sa obžalovaný nedostavil, pričom svoju neúčast' nijako ani dodatočne neospravedlnil. Súd potom na základe vyššie uvedeného vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného A. P..

Podľa § 252 ods. 2 písm. a), b), c) Trestného poriadku, v neprítomnosti obžalovaného môže súd hlavné pojednávanie vykonať, len ak súd má za to, že vec možno spoľahlivo rozhodnúť a účel trestného konania dosiahnuť aj bez prítomnosti obžalovaného a pritom

a) obžaloba bola obžalovanému riadne doručená a obžalovaný bol na pojednávanie riadne a včas predvolaný,

b) obžalovaný mal možnosť vyjadriť sa o skutku, ktorý je predmetom obžaloby, pred orgánom činným v trestnom konaní a boli dodržané ustanovenia o vyšetrowaní alebo skrátrenom vyšetrowaní a obvinený bol upozornený na možnosť preštudovať spis a urobiť návrhy na doplnenie vyšetrowania alebo skrátrenom vyšetrowania,

c) obžalovaný bol na možnosť vykonať hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti upozornený.

Podľa ods. 5 citovaného ustanovenia ak súd rozhodne, že sa hlavné pojednávanie vykoná v neprítomnosti obžalovaného, možno za podmienok uvedených v § 263 ods. 3 prečítať zápisnice o výsluchu spoluobžalovaných, svedkov a znalcov aj bez súhlasu obžalovaného.

Obžalovaný bol na hlavné pojednávania včas a riadne predvolaný, ktorý termín pojednávania vzal na vedomie pri výsluchu pred Okresným súdom Ružomberok dňa 07.09.2013. Zároveň bol obžalovaný aj poučený o možnosti vykonať hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti. Vzhľadom

k tomu, že boli splnené podmienky na konanie v neprítomnosti obžalovaného, súd vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného, pričom vykonal dokazovanie prečítaním zápisnice o výsluchu obžalovaného z prípravného konania, svedkyne poškodenej P. P., vypočul poškodeného A. P. ml., poškodenú K. G. a oboznámil sa s ostatnými listinnými dôkazmi, ktoré boli zadovážené v prípravnom konaní.

Obžalovaný vo svojej výpovedi v prípravnom konaní vypovedal, že si je vedomý vyživovacej povinnosti voči synovi A. P. a dcére P. P.. Uviedol, že si nebol vedomý, že výživné musí platiť aj po dovŕšení plnoletosti syna, nakoľko tento naďalej študoval. Uviedol, že výživné na dcéru neplatil, nakoľko na to nemal finančné prostriedky. Ešte keď bol zamestnaný v RD Hybe, boli mu exekútorom vykonávané zrážky zo mzdy a on dostával iba minimum. S deťmi sa vôbec nestretáva a nemajú žiadny kontakt.

Z výpovede svedka poškodeného A. P. ml. vyplynulo, že štúdium ukončil, nedokončil nadstavbu, v súčasnej dobe je zamestnaný. V poslednom období (mesiac september) mu zo strany otca nebolo poukázané žiadne výživné. Eviduje dlh voči obžalovanému vo výške 82,08 Eur.

Svedkyňa poškodená K. G. pred súdom uviedla, že dcéra P. má 19 rokov, žije vo Y. s priateľom. Za posledné dva týždne jej obžalovaný nepoukázal žiadne výživné. K vyjadreniu obžalovaného, že nevedel, kam má peniaze poslať, uviedla, že on veľmi dobre vedel, kde má poslať peniaze, ona trvalý pobyt menila pred týždňom. Vyjadrila sa tiež, že naposledy od exekútora dostala vymožené peniaze pred dvoma rokmi.

Z prečítanej výpovede svedkyne poškodenej P. P. vyplynulo, že otec sa o ňu nezaujíma, nemajú žiadny citový vzťah. Napriek skutočnosti, že už dovŕšila plnoletosť, nepožiadala o vyplácanie výživného k jej rukám, nakoľko žije v spoločnej domácnosti s mamou. Je externou študentkou. K výške dlhovaného výživného sa vyjadriť nevedela, neplatením výživného sa nedostala do stavu núdze. Naposledy otca videla asi pred dvoma mesiacmi, keď ho bola spoločne s bratom navštíviť, pričom otec sa k výživnému nevyjadril, nič im nedal.

Rozsudkom sp. zn. 5C/198/1997 zo dňa 18.09.1997, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 27.10.1997, Okresný súd Ružomberok rozhodol o povinnosti otca prispievať na výživu maloletých detí, pričom obžalovaný A. P. bol povinný platiť výživné na A. P. sumou 600,- Sk mesačne a na dcéru P. P. sumou 400,- Sk mesačne vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky detí počnúc dňom právoplatnosti rozsudku. Tento rozsudok bol vo výroku o výživnom na maloletú P. P. zmenený rozsudkom Okresného súdu Ružomberok č. k. 3P/65/2010-28 zo dňa 09.11.2010, pričom výška mesačného výživného bola zmenená na sumu 50,- Eur.

Bolo preukázané, že za obdobie od 01.10.2010 do 30.09.2011 vo vzťahu k synovi a od 01.10.2010 do 30.09.2011 a následne od 01.07.2012 do 31.08.2012 vo vzťahu k dcére si obžalovaný vyživovaciu povinnosť riadne neplnil, čím na výživnom dlhoval ku dňu podania obžaloby za uvedené uzavreté obdobie čiastku 82,08 Eur k rukám syna A. P. a čiastku 334,75 Eur k rukám dcéry P. P..

Z odpisu registra trestov na obžalovaného vyplynulo, že A. P. bol doposiaľ dvakrát súdom trestaný, z toho v jednom prípade sa na neho hľadí, akoby odsúdený nebol. Posledné odsúdenie bolo trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 1T/34/2012 zo dňa 30.03.2012 pre prečin zanedbania povinnej výživy, pričom mu bol uložený trest odňatia slobody 5 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní jeden rok a štyri mesiace, a to pre neplnenie si vyživovacej povinnosti voči synovi Z. P. za obdobie od októbra 2010 do 01.10.2011 k rukám matky U. K..

Na základe takto vykonaného dokazovania postupujúc tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie, hodnotiac dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán (§ 2 ods. 10, 12 Trestného poriadku) súd dospel k záveru, že bolo v možnostiach obžalovaného plniť si súdom stanovenú vyživovaciu povinnosť v plnej výške. Obžalovaný napriek tomu, že bol vyššie citovaným trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš právoplatne odsúdený k podmienenému trestu odňatia slobody, nevyužil benefit daný mu súdom a vyživovaciu povinnosť si naďalej pravidelne a v predpísanej výške neplnil, čím mal súd za

preukázané, že svojím konaním naplnil všetky zákonné znaky prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. c) Trestného zákona, pretože najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený.

Z hľadiska subjektívnej stránky u obžalovaného ide o zavinenie v zmysle § 15 písm. b) Trestného zákona, pretože vedel, že svojím konaním môže spôsobiť porušenie alebo ohrozenie záujmu chráneného týmto zákonom a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozmenný. Samotný obžalovaný potvrdil, že si bol vedomý svojej vyživovacej povinnosti, jedinou relevantnou skutočnosťou, ktorú uviedol, bolo to, že údajne nemal dostatok finančných prostriedkov, čomu však nezodpovedajú jeho zárobkové pomery. Obžalovaný porušil záujem spoločnosti na riadnom plnení si vyživovacej povinnosti. Motív je viac-menej jednoznačný, je to ľahostajný prístup obžalovaného k plneniu si zákonných povinností vyživovať iného.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Obžalovaný v mieste bydliska bližšie hodnotený nie je. V registri priestupkov nie sú vedené žiadne záznamy o priestupkoch na menovaného. Súdom trestaný bol dvakrát, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 1T/34/2012 zo dňa 30.03.2012 za obdobný prečin a bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov so skúšobnou dobou 16 mesiacov.

Na základe takto zisteného skutkového stavu, vychádzajúc zo zásad ukladania trestov vyjadrených v ustanovení § 34 ods. 1 Trestného zákona a § 31 ods. 1 Trestného zákona, súd konštatuje, že v prípade obžalovaného A. P. aj s prihliadnutím na uzavreté žalované obdobie, počas ktorého si neplnil vyživovaciu povinnosť, tiež na skutočnosť, že v tomto období boli vymožené platby výživného prostredníctvom exekútora, ako aj na jednu platbu výživného vykonanú obžalovaným, čím ku dňu vyhlásenia rozsudku dlhoval sumu 82,08 Eur s rukám syna A. P. a sumu 334,75 Eur k rukám K. G., ako aj s prihliadnutím na skutočnosť, že obžalovaný sa skutku dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia za obdobný trestný čin, teda dospel k záveru, že účel trestu bude splnený jedine trestom nepodmieneným, a to na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby pri prečine zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. c) Trestného zákona. Keďže A. P. doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody, súd ho na výkon tohto trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Ružomberok do 15 dní od oznámenia rozsudku.

Odvolanie má odkladný účinok. (§306/2)

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokolvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V neprospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len v jeho prospech (§308/2)
- príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pred nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 305/1). Ak je poškodený právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.